

Critical Studies in Texts and Programs of Human Sciences, Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)
Quarterly Journal, Vol. 23, No. 4, Winter 2024, 1-25
<https://www.doi.org/10.30465/CRTLS.2024.38875.2417>

On the Importance of Scientific Translation and a Critical Review on the Book *Personal Knowledge Management*

Mehdi Shaghaghi*

Abstract

In this article, I have a critical approach to the problem of "translation" in the field of knowledge and information science and offer some cases from a book, namely "*Personal Knowledge Management*". This article is a review of the mentioned book but it is a good sample for describing and criticizing the condition of translation in the human sciences. In this article, the conceptual analysis method was used and after a concise review of the importance of criticism and a brief description of the methodology, I started a formal critique on the book. Then, I reviewed the sections of the book and its contents. After that, I began with two levels of criticism: critics on the content and critics on the quality of the translation. The most important criticism of the content is the projection of English structure on the Persian grammar. Moreover, the most important criticism of the content is the absence of practical advice, tips, and tricks for better personal knowledge management. Another important criticism is the absence of ethical considerations in the practice of personal knowledge management and the moral obligation of individuals, foundations, associations, and organizations about the subject matter.

Keywords: Knowledge Management, Personal Knowledge, Knowledge Sharing, Knowledge Relations, Knowledge Tools.

* Assistant Professor, Department of Information Science and Knowledge Studies, Faculty of Education and Psychology, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran, m_shaghaghi@sbu.ac.ir

Date received: 09/10/2023, Date of acceptance: 29/01/2024



Abstract 2

Extended Abstract

The book *Personal Knowledge Management* is a collection of articles edited by David J. Pauleen, Associate Professor of System Management, and G. E. Gorman, Full Professor of Information Science, and each article has been written by a special author. The articles have thematic coherence and each author tried to reveal a corner of the field of personal knowledge management. The first translator of this book is Abdul-Hossein FarajPahlou, Full Professor of Information Science at Shahid Chamran University of Ahvaz, the second translator is Samira Soleimanpour, a Doctorate Student in Medical Librarianship at the Iran University of Medical Sciences, Persian editor of the book is Ruhollah Khademi, Faculty Member of the Department of Information Science at Semnan University, and the book was published by Sepehr-e- Danesh publication under the management of Hossein Asgharanjad in Hamadan city. The book contains 12 articles by different authors, which tried to show a logical development of the topics of this book: first, it started with intellectual and historical issues, then it concentrated on systemic, individual, and organizational issues, and continued to communicational issues, and finally concerned with the requirements of personal knowledge management for the organization and society. The book on *Personal Knowledge Management* is important from several aspects. This book is the first book in English and the first Persian translation in the field of personal knowledge management. Personal knowledge management is an interdisciplinary field that deals with the study of technological tools for knowledge management and also redesign of the structure and information management systems of organizations, considering the priority of personal knowledge management. Also, this field of study is the conscious conscience of the field of knowledge management and its promotion in organizations and companies can give organizational knowledge management a more ethical image because the field of knowledge management currently has a great tendency to commodify knowledge and human workforce. In addition, personal knowledge management is a kind of discourse shift in the field of knowledge management because instead of focusing on extracting the knowledge of employees and turning it into the asset of the organization, it focuses on maintaining the personal knowledge of the employees and turning the employees into the loyal human workforce. However, the *Personal Knowledge Management* book, which is one of the first attempts in this field, has failed in the practical training of personal knowledge management. The audience of the book first expects to learn something related to personal knowledge management methods and tools, and then to think about its requirements in the organization and reflect on what will be achieved by

3 Abstract

using personal knowledge management methods and tools. This book does not contain any education about personal knowledge management methods and tools and leaves the audience in a confusing theoretical space. Also, it does not address the ethical conflict between the individual and the organization regarding personal knowledge management. The question that should be discussed in this book is whether the employees who gain knowledge by working in the organization and through their ability, intelligence, and motivation are the owners of their knowledge, and if so, to what extent and what are the moral boundaries of possessing and not possessing personal knowledge. Thinkers in the field of knowledge management argue that people become fertile and acquire knowledge because of the context of an organization or company, and if this context does not exist, personal knowledge will not be obtained. The thinkers in the field of personal knowledge management state that acquiring knowledge is like working with agricultural land and work has priority over tools and the environment, as according to John Locke's theory of rights, mixing work with land brings ownership, so mixing work with tools and the environment of the organization brings ownership of knowledge to the individual. Many employees deal with these ethical questions to provide or not provide their personal knowledge to the organization. When the discussion of personal knowledge management and its importance enters the phase of action, this moral question becomes very important for the individual, and if such questions are not deeply addressed, the problems of organizational knowledge management will remain unsolved. About the translation of the book, it should be said that problems start from the opening words on the cover of the book and continue until the last pages and the back cover of the book. In terms of form, the translation of the book has serious flaws in terms of spelling, orthography, and legibility mistakes. The book has been translated in such a way that the structure of English sentences can be guessed from the Persian translation. The translators and editor of this book did not pay attention to the correct pronunciation of the names and did not use the printed or electronic dictionaries for the pronunciation of foreign names. Also, the separator lines are not placed appropriately on the left or right side of the pages, and important terms and names are not footnoted, even on some pages of the book, the font of the text has been changed. In terms of content, there are serious flaws in allocating sound Persian equivalents for English terms, and since the field of personal knowledge management is interdisciplinary, translators have not been successful in correctly translating the special terms and vocabularies of philosophy, social sciences, and information technology. Also, sometimes the incorrect inference of the meaning of the terms and thus

Abstract 4

unintelligibility of some sentences added to the problems of the book, and some key equivalents that are used abundantly in the book were translated incorrectly from the beginning and this affected the content of the book.

Bibliography

- Capurro, R. (2009), "Past, Present, and Future of the Concept of Information", *Triple C*, vol. 7, no. 2, 125-141.
- Capurro, R. (2007), *Knowledge Map of Information Science; Rafael Capurro's Responses to Chaim Zins*, January 18, 2018, Retrieved: <<http://www.capurro.de/zins.html>>.
- Chatti, M. A. (2012), "Knowledge Management: A Personal Knowledge Network Perspective", *Journal of Knowledge Management*, vol. 16, no. 5, 829-844.
- Cheong, R. K. F. and E. Tsui (2012), "The Roles and Values of Personal Knowledge Management: An Exploratory Study", *VINE*, vol. 40, no. 2, 204-227.
- Dewey, J. (2003), Experience and education. Translated by Seyed Akbar Mirhosseini. Tehran: Nashr-e-Ketab. [in Persian]
- Fallis, D. (2009), "A Conceptual Analysis of Disinformation", in: Conference, Chapel Hill, NC, California, USA.
- Fuchs, C. (2009), The Critical Theory of Information. Translated by Mehdi Shaghaghi. Tehran: Shenaseh; Chapar. [in Persian]
- Kamshad, H. (2007), translators; Traitors, betraying a few books. First edition. Tehran: Nashr-e-Ney. [in Persian]
- Maaref-vand, Z.; Zanganeh, F. and Ghahramani, M. (2017), Evaluation of the quality of academic life of Shahid Beheshti University students. *Educational Measurement and Evaluation Studies*, 7 (7): 57-78.
- May, C. (2003), *Editor's Introduction in: Key Thinkers of Information Society*, Christopher May, First Edition, London: Routledge.
- Paulin, D. J. and G. E. Gorman (2011), *Personal Knowledge Management Individual, Organizational and Social Perspectives*, First Edition, London: Routledge.
- Paulin, D. J. and Gorman, G. E. (2017), Personal Knowledge Management Individual, Organizational and Social Perspectives. Translated by Abdolhosein Farajpahlou and Samira Soleimanpour. Hamadan: Sepehr-e-Danesh [in Persian]
- Reinmann, G. and M. Eppler (2007), *Wissenswege. Methoden für das Persönliche Wissensmanagement*. Bern: Hogrefe AG Verlag Hans Huber.
- Russell, B. (2013), Human Society in Ethics and Politics. Translated by Mahmoud Heydarian. First published in 1970. Secondly published with edition (electronic publication) in 2013. Tehran: Nashr-e-Babak. [in Persian]
- Sandal, M. (2014), What Money Can't Buy: The Moral Limits of Markets. Translated by Hassan Afshar. Tehran: Nashr-e-Markaz. [in Persian]

5 Abstract

Wilson, T. D. (2002), "The Nonsense of 'knowledge management' ", *Information Research*, vol. 8, no. 1, no. 144, August 27, 2023, Retrieved from: <<http://InformationR.net/ir/8-1/paper144.html>>.

گفتار در باب اهمیت ترجمه با مرور و نقد یک کتاب: مدیریت دانش شخصی

مهدی شفاقی*

چکیده

در مقاله حاضر، ضمن نگاهی انتقادی به ترجمه در رشتۀ علم اطلاعات، کتاب مدیریت دانش شخصی نقد شده است. برای نگارش نقد حاضر، از روش تحلیل مفهومی استفاده شده است. پس از بیان اهمیت نقد این کتاب، ابتدا از باب نقد شکلی وارد شده و ظواهر و اجزای کلی کتاب بررسی گردیده است. در این بخش، صفحه‌آرایی، جلد، فونت، صحافی، چاپ، سلفون، عطف کتاب، و طرح روی جلد مورد توجه قرار گرفته است. دردامنه، به جایگاه این کتاب در میان کتب مشابه پرداخته شده و سپس درون‌مایه اصلی هریک از فصول کتاب ارائه شده و نقد گردیده است. دردامنه، به نقدهای اصلی در دو بخش نقد محتوا و نقد ترجمه تمرکز شده است. مهم‌ترین نقد بر ترجمۀ فارسی اثر روی ضعف ترجمه و مصاديق آن متمرکز است و مهم‌ترین نقد بر محتوای آن، که توسط پاولین و گورمن نگاشته شده، متمرکز بر ناتوانی اثر در ارائه راهکارهایی عملی برای مدیریت دانش شخصی توسط دانشجویان و دانش‌پژوهان، و نپرداختن به جنبه‌های اخلاقی مدیریت دانش شخصی در سیاق سازمان است.

کلیدواژه‌ها: مدیریت دانش، دانش شخصی، اشتراک دانش، روابط دانشی، ابزارهای دانشی.

۱. مقدمه

در همان نقطه آغاز که با اصطلاح «مدیریت دانش شخصی» برخورد می‌کنیم، متوجه تفاوت مهمی بین این مفهوم و مفهوم «مدیریت دانش» می‌شویم: مدیریت دانش به دنبال استخراج و

* استادیار، گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران، m_shaghaghi@sbu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۷/۱۷، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۱/۰۹



بیرون کشیدن دانش کارکنان سازمان‌ها و شرکت‌ها و تبدیل آن‌ها به سرمایه سازمان است (Wilson 2002)، در حالی که مدیریت دانش شخصی، به دنبال آموزاندن راه کارهایی است که فرد بدان وسیله دانش خود را حفظ و نگهداری و در فعالیت‌های کاری متعدد خویش با خود هم راه کند و برای موقعيت فردی خویش به کار بند (Cheong and Tsui 2012). ممکن است بخواهیم این تضاد را حل و فصل کنیم و بگوییم فرد دانش خود را به نفع خود سازمان‌دهی و بهره‌برداری می‌کند و در عین حال، در اختیار سازمان نیز قرار می‌دهد و در این بین، تضادی نیست. نکته این جاست که در این صورت، آن دانش دیگر «شخصی» نیست و نمی‌توان نام دانش شخصی بر آن نهاد. شاید از دیدگاه بتوان این تضاد را بهتر حل و فصل کرد: مدیریت دانش شخصی را می‌توان راه کاری برای تبدیل خود فرد به عنوان منبع کارآمدتر سازمان تلقی کرد، به جای آن که دانش آن فرد را منبع کارآمدسازی سازمان در نظر گرفت و بین فرد و دانش او بیگانگی ایجاد کرد و جدایی افکند (Chatti 2012). در واقع، مدیریت دانش شخصی می‌تواند سازوکاری علیه بیگانگی از کار در دوره اهمیت‌یابی اطلاعات (فوکس ۱۳۹۴) باشد. با این زاویه دید، باید به کارکنان سازمان آموخت چگونه دانش خود را با استفاده از ابزارهایی که امروزه بسیار قوی‌تر و کارآمدتر از گذشته‌اند و همگی نرم‌افزار محورند، سازمان‌دهی و مدیریت و بازیابی پذیر کنند تا بتوانند با سرعت و سهولت در موقعیت‌های کاری و حین کار بدان دست یابند و از آن استفاده کنند. در حوزه‌هایی این‌چنین، کشور ما نیازمند واردکردن اندیشه است؛ اندیشه‌هایی که با تکنیک همراه است و فرد منضبط شده (disciplined) در شرکت و سازمان را که زمان می‌فروشد و مزد می‌گیرد، کارآمد و امیدوار می‌کند. با چنین ابزارهایی، شاید بتوان امید داشت که به تدریج، خود کار هدف غایی قرار نگیرد و تفکر «کار برای کار» که پیش‌فرض بسیاری از کارکنان است (راسل ۱۳۹۲) کم کم از اذهان زدوده شود و کار برای بهبود، تبدیل به هدف غایی گردد.

در ایران، نرم‌افزاری خاص برای مدیریت دانش شخصی طراحی نشده، ولی شاید بتوان از نرم‌افزارهای مدیریت پروژه که برخی به فارسی و تحت وب هستند (مثل Taskulu/Taskulu برای مدیریت دانش شخصی استفاده کرد یا ابزارهای گوگل در جی‌میل را بتوان بدین منظور به کار برد، ولی ابزارهای تحت وب و نرم‌افزارهایی وجود دارند که خارج از ایران توسعه یافته‌اند و می‌توانند برای این منظور به افراد کمک کنند. هم‌سو با ارائه نگرش فکری و انتقال دانش انتقادی در باب ابزار (مثل ابزارهای مدیریت دانش شخصی) نیاز است تا افراد به دانش استفاده از خود این ابزارها نیز مجهر و مسلط شوند و این در واقع واردکردن دانش را اجتناب‌ناپذیر می‌سازد؛ هرچند واردکردن ابزار جدای از واردکردن فرهنگ نیست و این خود

گفتار در باب اهمیت ترجمه با مرور و نقد یک کتاب: ... (مهدی شفاقی) ۹

بازگشاینده مسئله‌ای ساختاری درباره دوگانه‌انگاری ابزار/ فرهنگ در سیاست‌گذاری علم در ایران است. از این‌روست که ترجمه کتاب‌هایی که در این زمینه است، شاید گریزناپذیر باشد، ولی انتخاب ترجمه نیز اهمیت دارد که در این باب، درادامه سخن بحث خواهد شد. نقد کتاب در ایران دارای دشواری‌هایی است که بخش مهمی از آن مربوط به نقد ترجمه است. یکی از عوامل این مشکلات نبود تألیف در حوزه‌های موضوعی جدید (همچون مدیریت دانش شخصی) و تمرکز اکثر نقدهای آثار ترجمه‌ای به اغلاط ترجمه و معالسازی‌هاست و کمتر به نقد محتوای اصلی پرداخته می‌شود. در این مقاله سعی کردایم، ضمن حفظ نقد ترجمه فارسی، به نقد محتوای اصلی نیز پردازیم.

۲. روش

از به کاربردن اصطلاح «روش‌شناسی» پرهیز شده است، چون در اینجا به معرفی روش می‌پردازیم و بخشی را درباب شناخت آن، که مستلزم بررسی پیش‌فرض‌های روش و مطالعه تناسب آن با مسئله حاضر است، در پیش‌رو نداریم. در مقاله حاضر، از روش «تحلیل مفهومی» (conceptual analysis) استفاده شده است. این روش، بیش‌تر مورداستفاده رشته‌های فلسفه و الهیات، متافیزیک، اخلاق، و حوزه‌هایی این‌چنین است. افلاطون مؤسس این روش است. وی برای ارائه تعریف درباره «دانش» یا «شناخت» از این روش بهره برد و ابتدا شناخت را به اجزای سازنده‌اش شکست و سپس سعی کرد همه مصادیق شناخت را ذیل آن اجزا جای دهد. ممکن است در جای‌دهی مصادیق، ناگزیر به افزودن مقوله‌ای جدید باشیم و این طی کار خود را نشان می‌دهد. اگر مقولات یک مفهوم را استخراج کنیم و همه مصادیق آن مفهوم را ذیل مقولات آن بچینیم، به طوری که مصدق دیگری در نظر نیاید، تحلیل مفهومی کردایم و آبعاد یک مفهوم را ساخته‌ایم. افلاطون اولین بار چنین کاری کرد و «دانش» یا «شناخت» را به «باور صادق موجه» (justified true belief) تعریف کرد (Don Fallis 2009). در این مقاله نیز، کاری شبیه به آن انجام شده و فرازهای نقد بر کتاب مدیریت دانش شخصی مقوله‌بندی گردیده و مصادیق آن ذکر شده است، به طوری که مصدقی از قلم نیفتد و هر دسته از مصادیق ذیل مقوله‌ای باشد. برای این کار، کتاب یکبار مرور کلی شد و بار دیگر بادقت مطالعه شد و مصادیق ایرادهای کتاب در حاشیه آن نوشته شد و سپس مقوله‌بندی گردید و ذیل مقولات خطوط اصلی نقد محتوای اثر (غفلت از آموزش عملی و فقدان جنبه‌های اخلاقی) و خطوط اصلی نقد ترجمه اثر (سلیس‌بودن، اغلاط، و ترجمه ناصحیح) مقوله‌بندی شد.

۳. معرفی

کتاب مدیریت دانش شخصی مجموعه مقاله است. مقالات این کتاب توسط دیوید جی. پاولین و جی. ای. گورمن (Pauleen and Gorman 2011) به متخصصان این حوزه سفارش داده شده‌اند و البته خودشان نیز مقاله‌ای نوشته‌اند. مقالات دارای انسجام موضوعی‌اند و سعی شده است هریک گوشه‌ای از حوزه مدیریت دانش شخصی را آشکار کنند. پاولین و گورمن هردو اهل نیوزلند هستند که اولی دانشیار و دومی استاد تمام است. تخصص هر دوی آن‌ها مدیریت اطلاعات است و مدیریت دانش و مدیریت شخصی، جنبه‌های خاص مطالعاتی آنان به‌شمار می‌رود. خاستگاه پاولین، رشتۀ مدیریت (مدیریت سیستم) و خاستگاه گورمن، رشتۀ علم اطلاعات (information science) است. متن فارسی کتاب با جلد شومیز و مقوای ۲۵۰ گرمی چاپ شده و از کاغذ سفید هفتاد گرمی (احتمالاً اندونزی) استفاده شده است. صحافی کار خوب نیست و چسب یکنواخت روی عطف کار نشده است، هرچند چسب گرم است. کتاب را که کمی محکم باز می‌کنید، ته آن تا نقطۀ چسب دیده می‌شود. طرح جلد عکس فردی را نشان می‌دهد که دست زیر چانه زده و درحال تفکر است. این عکس نشان ناخودآگاهی دارد از تفکر به عنوان مهم‌ترین مشخصه فردیت. نشان فردیت از دکارت به این سو تفکر است و ذات یگانه و منحصر به فرد و وجود هر فرد به عنوان یک موجود متمایز را تفکر تشکیل می‌دهد. شخص به مثابه تفکر، شخص بدن‌زدوده‌ای که فردیتش، تفکر اوست، همین انسان مدرن است؛ انسانی که بدین دلیل که فردیتش را با تفکر شعری کرده، درحال مدیریت‌شدن است تا دانش او (بخوانید تفکر او) استخراج شود (گشتل در اندیشه هایدگر (Martin Heidegger)، ولی نه گشتل طبیعت، بلکه گشتل انسان) و بدین وسیله فردیتش از او زدوده شود، از خودش بیگانه شود و فردیتش تبدیل به سرمایه سازمان گردد. بنابراین، در مدیریت دانش، فردیت فرد و تفکر و دانش او مورد هدف است و فرد دربرابر تقدیم فردیت، تفکر، و دانش خود مزد دریافت می‌کند و در شغلش باقی می‌ماند.

کتاب دارای نمایه است، ولی شمارۀ صفحات جلوی مداخل نمایه‌ای بعضاً ما را به آن مفهوم در کتاب رهنمون نمی‌شوند. با بررسی چند اصطلاح نمایه‌ای، مشخص شد که شمارۀ صفحات بعضاً صحیح نیست. مثلاً جلوی مدخل «حریم خصوصی، اطلاعات»، جدای از ترکیب مورد سؤالش، عدد ۲۲۳ را می‌بینیم، ولی در صفحۀ ۲۳۳ خبری از این مفهوم نیست. کتاب دارای واژه‌نامه انگلیسی به فارسی است و فهرست منابع هر مقاله بلافاصله بعد از هر مقاله آمده است. اولین مترجم کتاب پاولین و گورمن (۱۳۹۶) عبدالحسین فرج‌پهلو، استاد علم

اطلاعات و دانش‌شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، است که در حوزه مدیریت دانش، مدیریت راهبردی، و مدیریت کتابخانه‌های دانشگاهی فعال است. او اکنون رئیس کمیسیون برنامه‌ریزی درسی رشتۀ علم اطلاعات و دانش‌شناسی است. دومین مترجم سمیرا سلیمان‌پور است که از قضا به‌واسطه ترجمه‌ای که از کتاب می‌بینیم و درادمۀ بحث خواهد شد، به‌احتمال زیاد مترجم اصلی کتاب است که نامش دوم آمده است. ویراستار فارسی کتاب آقای روح‌الله خادمی عضو هیئت علمی گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی دانشگاه سمنان است. کتاب را انتشارات سپهر دانش همدان به‌مدیریت حسین اصغریزاد چاپ کرده است. برخی از مشکلات ظاهری کتاب عبارت‌اند از: ۱. پانویس‌ها مقابله هم چیزه نشده‌اند، بلکه زیر هم آمده‌اند و این موجب شده است در برخی صفحات حجم زیادی از صفحه گرفته شود (مثال: ص ۳۱۸؛ ۲. خط جداساز پانویس در مواردی که پانویس فارسی است و از راست نوشته شده، هم‌چنان در سمت چپ است؛ ۳. فاصله از بالای صفحات نخست هر بخش میزان با صفحات نخست فصول دیگر نیست؛ ۴. خط آخر صفحات با یک‌دیگر میزان نیست و بسیار پایین و بالا دارد و این به‌دلیل پانویس‌هاست؛ ۵. فاصله تیترها از پاراگراف‌های بالایی میزان نیست و زیاد و کم است؛ ۶. فاصله بین خطوط از ابتدای کتاب تا صفحه ۱۵۲ یک سانتی‌متر است و از صفحه ۱۵۲ به بعد تغییر محسوسی کرده و احتمالاً یک‌ونیم سانتی‌متری شده است؛ ۷. کتاب صفحه عنوان انگلیسی ندارد؛ ۸. عنوان انگلیسی مقالات پانویس نشده و نام انگلیسی مؤلفان بعضًا پانویس شده و بعضًا نشده است.

۴. تشریح اثر

درآغاز، باید از نقطه عزیمت کتاب گفت. آغازگاه سرویراستاران کتاب مدیریت دانش شخصی افزونگی اطلاعات است. گاهی اوقات اطلاعات و مدارک فردی (دانش صریح) و هم‌چنین فنون، جزئیات راهبردی، ایده‌ها، اندیشه‌ها، و راه حل‌ها (دانش ضمنی) برای افراد فعال در مشاغل دانشی به‌قدری زیاد می‌شود که نیاز به مدیریت دارد، و گرنه گم می‌شود و از بین می‌رود. به همین دلیل، مدیریت دانش شخصی در امروز برای این افراد اجتناب‌ناپذیر است. سرویراستاران اظهار می‌کنند که این کتاب اولین کتاب در این حوزه است که درباره آثار انگلیسی‌زبان صحیح است؛ زیرا قبل از آن، کتابی به قلم رینمان و اپلر^۱ به زبان آلمانی در این خصوص نوشته شده است. مدیریت دانش شخصی، یک حوزه جدید و بین‌رشته‌ای است و این مطلب در تنوع رشته‌های نویسنده‌گان این اثر مندرج است. مخاطبان اثر، دانشجویان، و

دانشگاهیان اعلام شده‌اند و دوازده فصل این اثر دوازده مقاله از نویسنده‌گان مختلف است که سعی شده است یک تطور منطقی از موضوعات این کتاب نشان داده شود؛ از مسائل فکری و تاریخی شروع شده، سپس به مسائل سیستمی، فردی، و سازمانی ورود شده، درادامه به ارتباط با سایرین و گسترش شبکه‌های ارتباط با دیگر افراد توجه گردیده، و درنهایت استلزمات مدیریت دانش شخصی برای سازمان و جامعه بیان شده است. پیش‌گفتار اثر دارای نکات جالبی است؛ از جمله تزاحم بین مدیریت دانش و مدیریت دانش شخصی در سازمان‌ها و این‌که این حوزه نوظهور در دل قلمرو مدیریت دانش از نظر مؤلفان درواقع تولد وجدان آگاه مدیریت دانش از بطن مدیریت دانش تلقی شده است و می‌تواند به مدیریت دانش جنبه‌ای اخلاقی ببخشد. در مقاله اول این کتاب، که نوشتۀ سرویراستاران است، نیز استدلال شده که مدیریت دانش شخصی فقط راه حلی برای موفقیت فرد در شغلش نیست، بلکه بسیار فراتر از آن است. از نظر سرویراستاران، مدیریت دانش شخصی:

به فرد پیش از قلمرو شغلشان کمک می‌کند: مدیریت دانش شخصی درواقع محركی است برای یادگیری مادام‌العمر و توسعه مهارت‌ها و شبکه‌های ارتباط با دیگر افراد تا بدین وسیله افق فکری فرد گسترده‌تر شود تا نه فقط دانسته‌های او درباره کار با ابزارها افزایش یابد، بلکه اندیشمندتر گردد و سرانجام خرد زندگی در او پیش‌تر شود.^۲

همان‌طورکه ذکر شد، نویسنده با چینش خاص مقالات سعی کرده است یک تطور منطقی از موضوعات این کتاب را نشان دهد: از مسائل فکری و تاریخی شروع شده، سپس به مسائل سیستمی، فردی، و سازمانی ورود شده، درادامه به ارتباط با سایرین و گسترش شبکه‌های ارتباط با دیگر افراد توجه گردیده، و درنهایت استلزمات مدیریت دانش شخصی برای سازمان و جامعه بیان شده است.

در فصل دوم، مؤلف مقاله با این مطلع که «کجاست خردی که در دانش گم کرده‌ایم»، به ریشه‌های جمع‌گرایانه دانش به‌خصوص در فلسفه رواقی توجه کرده است و اشاره کرده که چه‌طور، متأفیزیک مدرن با فردی کردن و منحصر کردن اندیشه به «من» فرد و قوام‌یافتن انسان به عنوان ذات اندیشمنده‌ای که تنها ویژگی منحصر به‌فردش، اندیشه خاص اوست، مفهوم «ایده» را که به‌تعبیر هایدگر مفهومی جمعی بود (ترجمۀ هایدگر از ایده، umsicht یا جامنگری و تدبیر است) به مفهومی فردی تبدیل کرده است. شایسته ذکر است eidos (ایده) در فلسفه اندیشمندان باستانی همواره همراه با morphē (قالب) بوده است و به‌تعبیر کاپورو (Capurro 2009) این امر در تعریف باستانی از اطلاعات (informatum) نیز مندرج است: اطلاعات به‌معنای

قالب‌ریزی کردن (شمیر توسط والکان و سیکلوبس برای زئوس) و در همان زمان، اطلاعات به معنای تربیت کردن و آموزاندن (ibid.: 127). در نظر هایدگر نیز مفهوم باستانی ایده، همان تدبیر و جامع‌نگری است. *umsight* در انگلیسی به *circumspection* ترجمه شده که در آن‌جا نیز به معنای تدبیر^۳ است. این واژه از دو ریشه لاتینی تشکیل شده است: *circum* به معنای اطراف و گردآگرد و *specere* به معنای دیدن. مجموع این دو ریشه، ما را به مفهوم «نگاه جامع‌الاطراف» می‌رساند که از نظر هایدگر معنای ایده همین است. نگاه جامع‌الاطراف اساساً با تکیه به فرد و نگاه خود فرد حاصل نمی‌شود، بلکه همکاری و هم‌افزایی اذهان و خردها را می‌طلبد. پیتر کیس و جاناتان گازلینک (Peter Case and Jonathan Gosling)، نویسنده‌گان مقاله دوم کتاب اشاره کرده‌اند که ارسسطو در اخلاق نیکوماخوس و بخش حکمت عملی، فصل مفصلی به «دوستی» اختصاص داده که معنای مدرن و کارافزایانه‌اش حفظ شبکه ارتباط با دیگران است. بخش مهمی از حکمت عملی همین زیست هم‌دلانه و سازگار با دیگران است که در مفهوم مدرن ایده، مفقود است؛ ایده‌ای که با بالارفتن از پله‌های داده و اطلاعات به دانشی ختم می‌شود که خالی از خرد است.

پتر مورفی (Peter Murphy) در مقاله سوم به طرح‌ریزی اساس مدیریت دانش شخصی در سازمان می‌پردازد و این کار را با تلاش برای نشان‌دادن اهمیت خلق دانش انجام می‌دهد. تأکید مورفی در سراسر این مقاله آن است تا به درستی نشان دهد که خلق دانش از طریق شفاف‌کردن، ساده‌سازی بیش‌ازحد کار، زیرنظر گرفتن و تدقیق افرادی کار، و ماشینی‌کردن انسان اتفاق نمی‌افتد، بلکه خلق دانش نیازمند ابهام، هم‌زمانی، تشابه، و تناقض است.

مارک ولف (Mark Wolfe) نقاط بحرانی بُعد ارتباطاتی مدیریت دانش و مدیریت دانش شخصی را در فصل چهارم بررسی کرده است. وی مدیریت دانش شخصی را، به‌واسطه بُعد ارتباطاتی اش، «شمیر دولبه» خوانده است؛ یعنی از یکسو ارتباطات ارتقا‌دهنده دانش فرد است و از سوی دیگر، این سوء‌ظن وجود دارد که از ارتباطات به‌نفع تلبیارسازی دانش شخصی استفاده شود؛ از یکسو، برای ارتقای دانش درمورد سازوکارها و ابزارهای دانشی، نیازمند تیمسازی حول سیستم‌ها و پروژه‌ها و نسل‌های فناورانه خاص هستیم و از سوی دیگر، این کار موجب شکاف نسلی در بین کارکنان سازمان می‌شود.

هوشمندی سیستمی به‌مثابة عدسی مدیریت دانش شخصی ایده‌ای است قابل تأمل که راشل جونز و دیگران (Jones et al.) در فصل پنجم بدان پرداخته‌اند. فرد برای بقا در سیستم سازمان، نیاز به سازگاری دارد و سازگاری نیازمند پیش‌بینی است. پیش‌نهاد مؤلفان این بخش آن است

که مدیریت دانش شخصی افراد را به لحاظ سیستمی هوشمند می‌کند تا در سازمان ماندگار و اثرگذار باشند. هوشمندی سیستمی در این منظر تکنولوژیک نیست، بلکه سیستم فراتر از فرد و ابزار دیده شده است و کل سازمان و سازمان‌های پیرامونی سازمان را در بر می‌گیرد. نکته تأمل برانگیز این نگرش پیش‌فرض رقابتی بودن و بی‌ثباتی نئولیبرالیستی است؛ بی‌ثباتی از نوع بی‌ثباتی کارگران دانشی در جامعه اطلاعاتی که در خلال آن‌که توسط سازمان در معرض مدیریت دانش‌شدن هستند، باید دانش شخصی خود را حفظ و بهینه کنند. درواقع، پیش‌نهاد از نوع پیش‌نهادهایی است که می‌گوید شرایط همین است و بهترین راه این است که خود را مجهر، آماده، و سازگار کنید.

در فصل ششم، راهبردهایی کلی برای مدیریت دانش شخصی ارائه شده و از ورود به جزئیات اجتناب شده است. چهار راهبرد کلانی که نام برده شده عبارت‌اند از رسید^۴ و بازسازی (اختراع مجدد)، ارزیابی و پالایش، سرمایه‌گذاری روی شبکه افراد، و بیرون‌رفتن از دفتر کار (اقدام عملی برای کسب دانش). این راهبردهای کلان، برای نشان‌دادن جهت خوباند، ولی جزئیاتی برای نحوه انتخاب دانش‌ها، اعتبار دانش‌ها، ابزارهای مدیریت دانش‌ها، و نحوه استفاده از آن‌ها نمی‌گویند.

اسنودن و دیگران (Snowden et al.) در فصل هفتم ظاهراً یک تناقض را بررسی کرده‌اند که به نظر می‌رسد این عملاً تناقض نیست و نئولیبرالیسم مدرن آن را به راحتی حل کرده است. تناقض مطرح شده این است که چه طور می‌شود دانشی که اساساً شخصی نیست و وابسته به شبکه ارتباط فرد با دیگرانی است که دانش او را می‌افزایند و حک و اصلاح می‌کنند، شخصی کرد و مدیریت دانش را شخصی کرد. چون این کار شدنی نیست، پس روی جمع و شبکه ارتباطات جمعی باید سرمایه‌گذاری کرد. در حالت ایدئال، حرف صحیح است، ولی وقتی نئولیبرالیسم، ارزش‌های کاملاً انسانی و غیرکالایی مانند زیبایی، در صفا‌یستادن، و هر آن‌چه با پول نمی‌توان خرید (سندل ۱۳۹۳) کالایی و قابل خرید با پول می‌کند، دانشی که از ارتباط با دیگران به دست می‌آید که جای خود دارد! این یک تناقض مفهومی است، ولی هرگاه امکان‌پذیر شد که تناقض مستتر در حق مؤلفی که اثرش را با تکیه بر آثار دیگران نوشته (در بهترین حالت) و بر شانه آن‌ها ایستاده آن را حل کرد، می‌توان مدیریت دانش شخصی را نیز انکار کرد و آن را فی الواقع مدیریت دانش جمعی دانست.

«دانش فقط از طریق اطلاعات»، مطلع فصل نهم به قلم ویلیام جونز (William Jones) است. شعار این فصل این است: هیچ دانشی به دست نمی‌آید، مگر از طریق اطلاعات. جونز هم‌سو با

نظر ویلسون (Wilson 2002) معتقد است که دانش فقط در ذهن جریان دارد و به محض این‌که عینی شد و به ثبت و ضبط درآمد، اطلاعات است. دانش فقط از طریق اطلاعات منتقل می‌شود. نقدی که به این نگاه وارد است کارا فرایانه بودن آن و انجامیدن به کالایی شدن است. اگر از منظر کاپورو (Capurro 2007) هرمنوتیکی به دانش نگاه کنیم، دانش عبارت است از هیچ‌چیز. کاپورو (ibid.) می‌گوید: «دانش عبارت است از واقعه انتخاب معنا توسط سیستم روانی یا اجتماعی از جهان براساس ارتباطات (انتقال). بنابراین «عمل انتقال دانش» (تعریف OED از اطلاعات) را می‌توان عمل ارائه کردن معنا (پیام) دانست که براساس انتخاب معنا (اطلاعات) منجر به فهم (یا فهم نادرست) می‌شود. پس دانستن یعنی فهمیدن براساس فرق گذاشتن بین پیام (ارائهٔ معنا) و اطلاعات (انتخاب معنا). دانش بشر همان‌طور که پوپر می‌گوید، اساساً حدسی و احتمالی است یا اگر بخواهیم هرمنوتیکی سخن بگوییم، دانستن (فهمیدن) همیشه سویاًقته است؛ یعنی براساس پیش‌فهم‌های ضمنی استوار است. اگر بخواهیم به زبان فلسفهٔ کلاسیک سخن بگوییم، بایستی مثل ارسسطو بین دانش تجربی (دانستن—چگونگی یا know-how = empeiria و دانش صریح یا know that (برای مثال دانش علمی و اپیستمه / episteme / معرفت) فرق بگذاریم». این تعریف دربرابر کالایی‌سازی مقاوم است؛ زیرا به فهم هر فرد به عنوان یک دانش مجزا می‌نگردد.

همان‌طور که از داونپورت (Thomas Davenport) انتظار می‌رود، وی در فصل دهم مدیریت دانش شخصی را گامی درجهٔ مدیریت دانش سازمانی می‌بیند. وی بدون این‌که به جزئیات و آبعاد مهارت‌های کارگران دانشی پردازد، آن‌ها را بر می‌شمارد: توانایی به چنگ آوردن، توانایی مستندسازی، توانایی جست‌وجو، و توانایی همکاری در شبکه و اشتراک دانش. از نظر وی، «کارگران دانشی با فکر کردن امراض معاش می‌کنند». بنابراین، مهم‌ترین توانایی آن‌ها باید اکتساب، دسته‌بندی، واردکردن ایده به جمع، و استخراج مجدد فهم‌ها از جمع باشد، ولی نکته این است که چون در سراسر این کتاب، دریاب مدیریت دانش شخصی بحثی اخلاقی نشده است، بنابراین نمی‌توان تصور کرد که همهٔ توانایی‌های فوق در دنیای رقابت امروزی ممکن است عملاً چگونه به عمل درآید. چنونکه و تسوی نیز در فصل دوازدهم به ارتباط مدیریت دانش شخصی با مدیریت دانش سازمانی می‌پردازند، ولی با زبان «یادگیری سازمانی».

ویگ (Karl Wiig)، در فصل دوازدهم و پایانی کتاب، دانش‌های فراشغلی‌ای را، که به قول او در «جامعهٔ دانشی» امروز به‌واسطهٔ مدیریت دانش شخصی برای اکتساب مهم است، بر می‌شمارد: دانش شغلی، دانش شرکتی (سازمانی)، دانش ارتباطی، دانش زمینه‌ای، دانش دریاب پیش‌ران‌های تعیین‌کنندهٔ آیندهٔ جهان [از نظر فناوری، اقتصاد، سیاست، و ...] و دانش

روش شناختی. نکته جالب توجه، بار خطابی (rhetoric) واژه‌های حوزه‌هایی مثل مدیریت دانش و جامعه اطلاعاتی است، به طوری که برای مثال، کلمه اطلاعات در اصطلاح «جامعه اطلاعاتی» به قدری فراخ و گنگ است که تعریف آن را تا امروز دشوار ساخته است (May 2001) و این سبب شده است تا تعاریف این اصطلاح از منظرهای فناورانه، اقتصادی، شغلی، فضایی، و فرهنگی مطرح شود و با جایه‌جاشدن کلمه دانش با اطلاعات، به بار خطابی آن افزوده و از علمیّش کاسته و ابهامش دو چندان گردد.

۵. خطوط کلی نقد به محتوای اثر

در این بخش، به دو نقد دربار محتوای اثری که پاولین و گورمن سرویراستاری کرده‌اند می‌پردازیم: غفلت از آموزش عملی و توجه‌نکردن به جنبه‌های اخلاقی.

۱.۵ غفلت از آموزش عملی: یکی از قدرتمندترین نگرش‌ها به فلسفه‌ورزی پراغماتیسم است و بحث پراغماتیسم آموزشی از سوی جان دیوئی (John Dewey) مهم‌ترین بُعد فلسفه دانسته شده است. از نظر دیوئی (۱۳۸۲)، آموزش تجربی و عملی و تربیت عملی مهم‌ترین بُعد فلسفه است و فلسفه است که از آموزش زاده می‌شود، نه برعکس. وی برای این کار به تجاهل سقراطی رجوع می‌کند و هدف تربیتی اولیه‌مندرج در آن را مورداستناد قرار می‌دهد. از نظر دیوئی (۱۳۸۲) آموزش عملی است که ما را به عمیق‌ترین پرسش‌های فلسفی و تأمل در پیش‌فرضها می‌کشاند. بنابراین، تفلسف بدون ورود به دنیای واقعی و آزمودن و آموزاندن آن، نمی‌تواند به پرسش‌های واقعی فلسفی بینجامد. اگر این هستی‌شناسی واقع‌گرا و معرفت‌شناسی عمل‌گرا را قبول داشته باشیم، باید بگوییم که کتاب مدیریت دانش شخصی که جزو اولین تلاش‌ها در این حوزه است، در آموزش عملی مدیریت دانش شخصی ناکام می‌ماند. دانش‌وری که اولین بار با این کلمه برخورده می‌کند (چون در زمان تألیف این مقاله، اولین کتاب انگلیسی و ترجمه‌فارسی در این حوزه بوده است) انتظار دارد که ابتدا چیزی در ارتباط با مدیریت دانش شخصی بیازماید و بیاموزد و سپس در مورد استلزمات آن در سازمان اندیشه کند و ببیند که از کار با این ابزارها و عمل‌کردن بدین طریق، نهایتاً چه دستاورده حاصل خواهد شد. این کتاب، حداقل‌هایی در این آموزش را هم در اختیار نمی‌نهد؛ جز این‌که وبگاه و نرم‌افزاری بهنام کانوتی^۵ را برای مدیریت دانش شخصی معرفی می‌کند که با مراجعه به آن، متوجه می‌شویم که در سال ۲۰۱۳ به خدمات خود خاتمه داده و غیرفعال است! کتاب سراسر فکری، و بهخصوص فصل دوم آن فلسفی است، ولی دانش‌وری که اولین بار با این

اصطلاح برخورد می‌کند، به دلیل نیاز مودن مدیریت دانش شخصی با نرم‌افزارها و وبگاه‌ها به نظر می‌رسد نتواند ارتباط درستی با این مفهوم برقرار کند. این مشکلی است که حتی دانشجویان دانشکده‌های فنی ایران (برای مثال، بنگرید به معارف‌وند و دیگران ۱۳۹۶) نیز با آن درگیرند. آموزش تفکر بسیار مهم است، ولی برای مؤثر شدن آن، تجربه عملی آبعاد حوزه‌ای که بدان می‌اندیشیم برای متصل شدن دال‌هال فکری با مدلول‌های جهان واقعی درجهت حل مسئله ضروری می‌نماید.

۲.۵ فقدان جنبه‌های اخلاقی: آن‌طورکه در کتاب شکاف میان مدیریت دانش شخصی و

مدیریت دانش در سازمان ترسیم شده و چند نویسنده کتاب از جمله داونپورت مستقیماً بدان پرداخته‌اند، می‌شود به جنبه‌های اخلاقی پرنگ مدیریت دانش شخصی و لزوم پرداختن به آن پی‌برد. مسئله اخلاقی اصلی این است که کارکنانی که در زمینه و سیاق کار در سازمان و نیز به‌واسطه توانایی، هوش، و انگیزه خودشان به دانش دست می‌یابند، مالک دانش خود هستند یا خیر و اگر هستند تا چه حدی و درواقع، طیف بین تملک و عدم تملک بر دانش دارای چه محدوده‌های اخلاقی است. به نظر من، بسیاری از کارکنان برای دراختیار گذاشتن یا نگذاشتن دانش شخصی خود به سازمان با این پرسش‌های اخلاقی درگیرند و هر کدام از آن‌ها، ابتدا برای خود پاسخی به این پرسش دارند و سپس دست به اقدام می‌زنند. وقتی بحث مدیریت دانش شخصی و اهمیت آن پا به عرصه عمل می‌گذارد، این پرسش اخلاقی که به نظر می‌رسد محرك عمل است، بسیار پرنگ‌تر می‌شود. اگر به چنین پرسش‌هایی عمیقاً پرداخته نشود و حل و فصل نگردد، مشکلات مدیریت دانش سازمانی حل نشده باقی خواهد ماند و مدیریت دانش شخصی نیز بدان خواهد افزود. این بحث یکی از مباحث مغفول در این کتاب است که البته نقشان کلی حوزه مدیریت دانش نیز محسوب می‌شود و به نظر می‌رسد لازم باشد مستقلانه بدان پرداخته شود.

۶. خطوط کلی نقد ترجمه

در ابتدای این بخش باید درابتدا ذکر کرد که ترجمه در ایران و بهخصوص در برخی رشته‌های علوم انسانی به تفدن تبدیل شده است و دانشجویان برای آغاز کار دانش‌وری و برای این‌که سابقه‌ای ایجاد کنند دست به ترجمه می‌زنند. تسلط‌نداشتن به زبان مبدأ و ناتوانی در تبدیل مفهوم مبدأ به زبان مقصد مشکل اصلی ترجمه است و به ترجمه‌های ناخوانا می‌انجامد. مشکل دوم ترجمه در علوم انسانی، ضعف زبان انگلیسی دانشجویان است. از حدود پانزده سال پیش به این سو، از اهمیت درس زبان انگلیسی در مدارس کاسته شده و ضریب این درس در کنکور

وروדי دانشگاه و کنکور کارشناسی ارشد در برخی رشته‌ها کاوش یافته است. امروزه آزمون‌های زبان انگلیسی به عنوان پیش‌نیاز دوره دکتری به شدت رنگ باخته و افراد با روش‌های مختلف می‌توانند وارد دوره دکتری شوند بدون این‌که آزمون زبان انگلیسی را آن‌طورکه باید سپری کنند. طبق مقررات جدید، اگر یک گروه علمی در دانشگاه تأیید کند که یک دانشجوی دکتری دارای سطح زبان انگلیسی قابل قبولی است، این دانشجو نیاز به نمره آزمون زبان نخواهد داشت! این را مقایسه کنید با دوره‌ای که برای ورود به دوره دکتری به آزمون‌های بین‌المللی (مثل تافل یا آیلتس) یا حداقل آزمون‌های وزارت علوم (مثل تولیمو و غیره) نیاز بود. امروز رتبه‌اولی‌هایی را در کارشناسی ارشد می‌بینیم که ۱۰ درصد زبان انگلیسی در کنکور زده‌اند. معضل ترجمه در ایران ریشه‌دارتر است؛ زیرا واردات اندیشه جریانی پرزور و معنادار در تاریخ علمی و فرهنگی ما دارد و متأسفانه در بسیاری اوقات با بدفهمی بسیار نیز همراه بوده است. کامشاد (۱۳۸۶) تاریخ‌نگاری جالبی درباره دیلماج‌هایی که در خدمت پادشاهان ایرانی بودند ارائه می‌کند که حاوی نقد تلحی است: دیلماج‌های ایرانی در طول تاریخ رفتار و گفتار فرستادگان بلاد خارجی را طوری برای شاهان خود ترجمه می‌کردند که تا این اواخر و در دوره قاجار نیز پادشاهان گمان می‌کردند که آن بلاد تبعه ایران و خراج‌گزار ایران هستند! ترجمه عالمانه گاه بسیار سخت‌تر و در عین حال بسی ارزش‌مندتر از تأثیف است، ولی به این مهم توجه نمی‌شود. در آخر، باید گفت متأسفانه امروزه کم‌تر ناشری است که نظام داوری قبل از انتشار داشته باشد و آثار را قبل از انتشار به دست داوری متخصصان بسپارد. هزینه‌های انتشار کتاب و سود پایین فروش آثار و به چاپ دوم نرسیدن بسیاری از آنان داوری قبل از انتشار را عملًا غیرممکن ساخته است، ولی بدون این داوری، به نظر تا ابد شاهد پیشرفت در محتوای آثار نخواهیم بود و البته در درازمدت، این خلاً به اعتبار بسیاری از ناشران لطمہ خواهد زد. در ادامه، به محورهای نقد ترجمه می‌پردازیم.

۱.۶ سلیس‌نبودن

بدون مقدمه، اگر بخواهیم وارد نقد این کتاب شویم، باید ذکر کرد که گویی یک ربات نرم‌افزاری آن را ترجمه کرده یا در ترجمه آن از سامانه‌ای مثل گوگل ترنسلیت (google translate) استفاده شده است و اگر چند جمله اول این کتاب را بخوانید، متوجه می‌شوید که معادل‌گذاری‌ها و رسم‌الخط و خوانایی جملات ایرادهای جدی دارد. این ایرادها از اولین جملات کتاب، که کلمات روی جلد و صفحات مقدماتی است تا آخرین کلمات کتاب،

گفتار در باب اهمیت ترجمه با مرور و نقد یک کتاب: ... (مهدی شفاقی) ۱۹

خود را نشان می‌دهد. برای مثال، روی جلد کتاب نوشته شده دیوید جی. پاولین، در صفحه عنوان کتاب نوشته شده پولین جی، دیوید، و در فهرست مندرجات، صفحه دوم نوشته شده دیوید جی. پائولین! در پیش گفتار اثر که تالیفی است، اصلاً نیم فاصله‌ها رعایت نشده و کلمات دو بخشی مثل دانش‌شناسی، دانش در یک سطر و شناسی در سطر بعدی افتاده، از کلمات غلط از نظر رسم الخط مثل «گاهآ»^۶ استفاده شده و تصمیم نویسنده‌گان در استفاده یا عدم استفاده از «ی» منفصل مشخص نیست. ترجمه ماشینی را از این اصطلاحات که بهوفور و در سراسر متن می‌توان یافت و از ابتدای متن آغاز می‌شود، می‌توان دریافت: «کار او بین‌المللی در طبیعت است و دولت و صنعت را پوشش می‌دهد!» (ص ۱۲)، «از نگاه تحقیقات گسترده‌تر، ...» (ص ۱۶)، «بسیاری از افراد به طور انتخابی می‌خوانند...» (ص ۱۷)، «اسکن و اختراع دوباره، دامپزشک و فیلتر...»^۷ (ص ۱۹)، «... یک جریان همبند سالم را در جهانی از اتصالات پیچیده حفظ کنند» (ص ۱۹)، «او استدلال می‌کند که هرچند مدیریت دانش شخصی شکل تکاملی قابل پیش‌بینی داده‌ها و مدیریت اطلاعات با این وجود بهتر است به عنوان زیرمجموعه‌ای از مدیریت اطلاعات شخصی در نظر گرفته شود!» (ص ۲۰)، «در فصل ۱۱ چونگ .. و تسویی ..، بخش مهمی از مدیریت دانش شخصی، یعنی یادگیری شخصی را زیرنظر قرار می‌دهند که آن را به یادگیری سازمانی پیوند می‌دهند!» (ص ۲۰)، «... تا بتوانند با مأموریت‌های خود بهتر پیردازند» (ص ۲۱)، «... امیدواریم که آن‌چه در اینجا ارائه می‌شود، هر خواننده‌ای را مطلع کرده برمی‌انگیزد و به چالش بکشد!» (ص ۲۱)، «.. و دوماً در یک زمینه پیشامدرن که در آن خرد، شهود و فضیلت به همان اهمیت شناخت، به عنوان بخشی مهمی از تقطیر «دانش» نقش ایفا می‌کنند» (ص ۴۷). شما نمی‌توانید صفحه‌ای را بیابید که از این اشکالات، که ذیل مقوله سلاست گنجانده شده‌اند، در آن نباشد.

۱۲.۶ اغلاط

متأسفانه اغلاط املایی در سراسر کتاب بهوفور مشاهده می‌شود و خواندن کتاب را سخت می‌کند. در اینجا صرفاً نمونه‌هایی ذکر می‌شود. هر صفحه این کتاب که مرور می‌شد، حداقل دو تا سه غلط املایی و رسم الخطی رؤیت می‌گردید. خواننده این کتاب هرجای آن را که تصادفاً بگشاید، به اغلاط املایی برخورد می‌کند: «به قد کافی» (ص ۵۶)، «جیزی» (ص ۵۸)، «مسطولی» (ص ۶۰)، «(ویک، ۲۹۹۴)» (ص ۴۰)، «معچزه» (ص ۸۸ پانویس)، «ارژش این» (ص ۲۴۷)، «دواپنورت» (ص ۱۰۸)، «افزونگی گمراه‌کنند و منطقاً گیج‌کننده» (ص ۱۱۰)، «رود

در رو» (ص ۱۱۱)، «عالائم آمریکاوى» (ص ۱۱۰ پانویس)، «.. يا با نظریه آشنايی سطحی دارند..» (ص ۱۱۳)، «يعنى به طریق قاب فهم و معتبر بیان شده..»، و قس على هذا.

۳.۶ ترجمه ناصحیح

در اینجا به مهم‌ترین مشکل کتابی که به فارسی دردسترس خوانندگان قرار گرفته است می‌رسیم و آن عبارت است از ترجمه ناصحیح و غیرقابل فهم متن و عدم التزام به واژگان تخصصی رشته‌های مختلف. این مشکل از اولین صفحات کتاب به‌چشم می‌خورد و مطالعه کتاب را دشوار می‌سازد. برخی اشکالات، سراسری است مثلاً کلمه reflection در سراسر کتاب انعکاس ترجمه شده که نادرست است و تفکر یا تأمل صحیح است. یا مثلاً connectivity در سراسر کتاب اتصال ترجمه شده که ناصحیح است، زیرا این کلمه را درمورد انسان‌ها به کار برده است. اتصال را برای شبکه لوله‌کشی یا برق به کار می‌برند و ارتباط صحیح است (برای مثال بنگرید به ص ۱۶، اصطلاح «تمرین انعکاسی»؛ ص ۷۵، اصطلاح «اتصالات دانشی»). در این بخش نیز به برخی ترجمه‌های ناصحیح اشاره و اکتفا می‌شود: «ارتباطات و فناوری گروه مجازی» معادل «virtual team leadership» (ص ۵)، «نشریات اخیر» معادل «recent publications» (ذیل مدخل پیتر کیس Peter Case)، آن‌جا که آثار او را معرفی می‌کند، به جای آثار جدید یا انتشارات جدید، اصطلاح نشریات اخیر را آورده (ص ۶)، «عضو هیئت مدیره تحریریه» (ص ۶)، «دانشیار مدیریت، برنامه مدیریت بازرگانی» (به جای گرایش مدیریت بازرگانی) (ص ۷)، «اتصال اجتماعی—فنی در تیم پروژه توزیع شده» (ص ۷) معادل تکنیکی در گروه‌های مختلف کاری، «تصمیم‌گیری چندویژگی و چندهدف» (ص ۶) به جای تصمیم‌گیری چندمعیاره، «معرفی مدیریت دانش به عنوان یک تمرکز در حال ظهر برای مطالعات حوزه ارتباطات» (ص ۱۳)، «... افراد باید یک استراتژی دوگانه لاپیگیری را برای افزایش توجه سازمانه‌های خود به موضوع مدیریت دانش شخصی اتخاذ کنند» (ص ۲۰)، «درکی از این که چگونه فضیلت و خرد که، در هسته خود نسبتاً یک ناخودخواهی یا دیگر حالت هدایت شده دارد، می‌تواند به واسطه تفکر از حقیقت به وجود آمده باشد» (ص ۴۸)، «باور واقعی موجه» (به جای باور صادق موجه یا justified true belief) (ص ۴۹)، «طبیعت متعالی» (ص ۶۲) معادل transcendent nature که می‌شود طبیعت استعلایی، «جامعه ماندگار» (ص ۶۲) معادل immanent society که می‌شود جامعه درون‌ماندگار^۷، «به منظور دوباره اختراع دوباره زبان خرد برای جهان

سازمانی معاصر» (ص ۶۳) «مشارکت تفکری در واقعیت الهی» (ص ۶۴)، «اجتماع» (ص ۶۷) به جای polis یا دولت شهر «دلیل کلی» (ص ۷۱) معادل universal reason که می‌شود خرد کلی (جالب است که کلمه reason را هم در پانویس آورده!)، «یا به عبارت دقیق‌تر ارسطو شمای بسیار مفید علل مادی، اثربخش، نهایی و شکلی را ابداع نمود...!» (ص ۸۹) (به جای علل مادی، فاعلی، صوری، و غایی)، و تا آخر.

۷. نتیجه‌گیری

در این مقاله، به نقد کتاب مدیریت دانش شخصی نوشته دیوید جی. پاولین و جی. ای. گورمن پرداخته شد. در مقدمه مقاله، اشاره شد که در سازمان‌های امروزی، به جای تمرکز به دانش فرد به عنوان منبع ارزش آفرین، بهتر است به خود فرد به عنوان منبع ارزش تمرکز شود تا فرد یک منبع یا ابزار دیده نشود و از کار و محل کار خود بیگانه نگردد. درادامه، ذکر شد که موضوع این کتاب جدید است و تا قبل از کتاب موردنقد، کتابی با این موضوع به فارسی و حتی انگلیسی منتشر نشده است. پس از ذکر روش پژوهش، به معرفی کتاب در دست نقد پرداخته شد و ویژگی‌های ظاهری کتاب از جمله کاغذ، مقوای جلد، عطف، طرح جلد، و امثال آن بررسی شد و ذکر گردید که این کتاب، علاوه بر دو مترجم، ویراستار نیز داشته است. درادامه، به برخی مشکلات صفحه‌آرایی کتاب و پانویس‌ها اشاره شد و ذکر گردید که خطوط جداساز به تناسب در سمت چپ یا راست صفحات قرار نگرفته و برخی اصطلاحات و اسمای مهم پانویس نشده است. درادامه، به تشریح اثر پرداخته شد و ذکر گردید که مقالات دوازده‌گانه کتاب از مفاهیم تاریخی و فلسفی شروع و به مقالات عملی و ابزاری ختم شده است. هم‌چنین، اشاره شد که مدیریت دانش شخصی وجود آگاه حوزه مدیریت دانش است و ترویج آن در سازمان‌ها و شرکت‌ها می‌تواند به مدیریت دانش سازمانی جنبه اخلاقی‌تری ببخشد. درادامه، فصول کتاب به ترتیب معرفی شد و ذیل هر معرفی نقد و بحث‌هایی نیز مطرح گردید. سپس، به نقد محتوایی اثر پرداخته شد و ذکر گردید که این کتاب در آموزش عملی مدیریت دانش شخصی ناکام مانده است. هم‌چنین، بحث شد که شکاف بین مدیریت دانش سازمانی و مدیریت دانش شخصی یک شکاف اخلاقی است و در این کتاب تشریح نشده که افراد شاغل در سازمان‌ها و شرکت‌ها چه مقدار از دانش‌شان متعلق به شخص خودشان است و می‌توانند به طور شخصی مدیریت کنند و در اختیار کسی قرار ندهند و چه مقدار می‌تواند به سازمان یا شرکت تعلق بگیرد. در بخش نقد ترجمه نیز، ابتدا به جریان ترجمه در برخی رشته‌های علوم انسانی به طور خاص و در ایران

به طور عام نقدهایی وارد شد و سپس، کتاب از جنبه سلاست ترجمه، اغلات موجود در کتاب، و جملاتی که ناصحیح ترجمه شده، با ذکر مصادیقی از متن کتاب، مورد نقد قرار گرفت. در آنها، باید اذعان کرد که مترجمان کتاب خوبی را برای ترجمه انتخاب کرده‌اند و از این نظر شایسته تقدیر است. با این حال، باید گفت که این کتاب در آموزش عملی مدیریت دانش شخصی موفق عمل نکرده و بنابراین لازم است که متخصصان حوزه مدیریت دانش در این حوزه دست به تألیف کتاب فارسی بزنند و روش‌های مدیریت دانش شخصی را به افراد آموزش دهند. البته این کتاب تأثیفی باید از جنبه‌های فلسفی، اجتماعی، و اخلاقی مدیریت دانش شخصی غافل باشد. هم‌چنین، باید ذکر کرد که ترجمه یک کار تخصصی است و برای انجام یک ترجمه خوب گاهی اوقات به مطالعات و حتی پژوهش‌های پیرامونی زیادی نیاز است و مترجمان گاهی مجبور می‌شوند که دست به جست‌وجو، گردآوری اطلاعات و خواندن مطالب مختلف درباره مفاهیم بین‌رشته‌ای کتاب بزنند و بررسی کنند که متخصصان رشته‌های دیگر، اصطلاحات را چگونه ترجمه کرده‌اند، چه طور تلفظ کرده‌اند، و چگونه به کار برده‌اند. متأسفانه این کار توسط مترجمان این کتاب انجام نشده است. جست‌وجوی مفاهیم مهم کتاب در اینترنت، و یافتن معادلهای درست از مقالات و متون معتبر، یکی از اقداماتی است که می‌بایست مترجمان مرتب انجام دهند. هم‌چنین، مترجمان به راحتی می‌توانند تعاریف اصطلاحات تخصصی را به فارسی مطالعه کنند و در چهارچوب معنای اصطلاحات به ترجمه پردازند. هم‌چنین، می‌توانند از وب‌سایتها می‌تواند به مترجم کمک کند. نکته دیگر آن است که ویرایش (مثل تزریوس پلاس^۹) نیز می‌تواند به مترجم کمک کند. نکته دیگر آن است که ویرایش یک کار تخصصی است و تقنی نیست. در ایران، انجمن صنفی ویراستاران وجود دارد و فرهیختگان زیادی هستند که ویراستار پرورش می‌دهند. تسلط به رسم الخط فارسی و نحوه استعمال لغات، استفاده از معادلهای فارسی برای اصطلاحات انگلیسی، و سعی در به کاربردن اصطلاحات غیرفارسی یکی از نیازهای اولیه کار ویراستار است. بنابراین، بهتر است هر اثر ترجمه‌ای هرچند خوب ترجمه شده باشد، به قلم یک ویراستار خبره ویرایش شود تا کتاب از نظر خوانایی و سلاست به سطح مطلوبی برسد. با این‌که در صفحه عنوان این کتاب از یک ویراستار نام برده شده، ظاهراً کار ویرایش روی آن انجام نشده است. این روزها برخی از ناشران، به دلیل هزینه‌های گزارف ویرایش، صفحه‌آرایی، نمونه‌خوانی، طراحی جلد، و امثال آن و

افزایش روبرو شد قیمت کاغذ و هزینه‌های چاپ سعی می‌کنند که یا خود این نوع کارها را انجام دهند یا آن را به اعضای خانواده یا دوستان و آشنایان بسپارند تا با هزینه کمتری انجام شود، ولی این نوع مدیریت هزینه ممکن است به محتوای کتاب صدمه بزند و ترجمه نامطلوبی را از یک کتاب مطلوب به جا بگذارد.

پی‌نوشت‌ها

1. Reinmann, G. and M. Eppler (2007), *Wissenswege. Methoden für das persönliche Wissensmanagement*, Bern: Hogrefe AG Verlag Hans Huber:

<<http://www.images.buch.de/images-adb/27/8b/278b9d80-4135-42b3-8937-aecc618cd1a8.pdf>>.

۲. این تکه از متن توسط مترجمان اثر این‌گونه ترجمه شده است: مدیریت دانش شخصی می‌تواند «به افراد کمک کند که چیزی بیشتر از فقط حرفة خود را مدیریت کنند: هم‌چنین، مدیریت دانش شخصی به عنوان یک انگیزه برای درنظر گرفتن یادگیری ماداهم‌العمر و کسب مهارت‌ها و شبکه‌ها برای گسترش افق‌های فرد عمل می‌کند – تا نه تنها درباره چیزها بیشتر بداند، بلکه بیشتر بازتاب داشته باشد، و درنهایت در زندگی خردمندتر شود». نکته: کلمه reflection، چه در اینجا و چه در سایر بخش‌های کتاب، «بازتاب» ترجمه شده است!.

۳. مترجمان کتاب مدیریت دانش شخصی این واژه را به‌احتیاط ترجمه کرده‌اند.

۴. برای scanning در صفحه ۱۰۹ کتاب معادل پایش به کار رفته است. البته در صفحه ۱۷۶ معادل «پویش» به کار رفته و نوشته شده: «پویش و اختراع مجدد»! پایش از پاییدن (کترل کردن) می‌آید و آن را معادل surveillance به کار می‌برند، درحالی‌که scanning به معنای از نظر گذراندن، جستن، و یافتن است.

5. <<https://www.connotea.org>>.

۶. بخشی از پیش‌گفتار: «... نگارش مؤلفین فصل‌های مختلف کتاب گاهاً بسیار ثقيل و مشکل بود...». در همین چند کلمه، چندین اشکال رسم‌خطی هست: الف. از علائم جمع عربی (ین) استفاده شده؛ ب. کلمه گاهماً و توین عربی روی کلمه فارسی؛ ج. کلمه فصل‌های برخلاف بقیه کلمات که «ها» با نیم‌فاصله آمده، به کلمه فصل چسبیده است.

۷. درون‌ماندگاری و استعلا از اصطلاحات تخصصی مارکسی است که توسط برونو لاتور (Bruno Latour) استفاده شده و در این متن به کار رفته است. امر استعلایی به‌تغییر ساده یعنی امر فرامادی. طبیعت استعلایی از نظر لاتور طبیعتی است که تبیین مکانیسم‌های عمل آن در علم مدرن با آدات استعلایی (فرامادی) آمیخته شده است. امر درون‌ماندگار یعنی امری که مکانیسم‌های عملش در درون خودش است و فرض می‌شود که از علل بیرون از خودش تأثیر نمی‌پذیرد. جامعه درون‌ماندگار از نظر لاتور جامعه‌ای

است که به خصوص در دوره مدرن، تصور شده که عوامل اثرگذار بر تغییر و تحول آن صرفاً در درون خود جامعه است و بیرون از آن نیست. برای مثال، انواع شیوه تولید ملل، که به تغییر مارکس به انواع سیاست و فرهنگ بین آنها می‌انجامد، یک تبیین درون‌ماندگار است؛ زیرا تحول سیاسی و فرهنگی ملل را درون‌ماندگار در تحول شیوه‌های تولید آن می‌بیند.

8. <<https://www.Forvo.com>>.

9. <<https://www.thesaurus.plus>>.

کتاب‌نامه

- پاولین، دیوید جی. و جی. ای. گورمن (۱۳۹۶)، مدیریت دانش شخصی: دیگاه‌های فردی، سازمانی، و اجتماعی، ترجمه عبدالحسین فرج‌پهلو و سمیرا سلیمان‌پور، همدان: سپهر دانش.
- دیوبی، جان (۱۳۸۲)، تجربه و آموزش و پرورش، ترجمه سیداکبر میرحسینی، تهران: نشر کتاب.
- راسل، برتراند (۱۳۹۲)، اخلاق و سیاست در جامعه، ترجمه محمود حیدریان، تهران: باک.
- سنبل، مایکل (۱۳۹۳)، آنچه با پول نمی‌توان خرید؛ مرزهای اخلاقی بازار، ترجمه حسن افشار، تهران: مرکز.
- فوکس، کریستیان (۱۳۹۴)، نظریه انتقادی اطلاعات، ترجمه مهدی شفاقی، تهران: شناسه، چاپار.
- کامشاد، حسن (۱۳۸۶)، مترجمان خائنان؛ مته به خشخاش چند کتاب، تهران: نی.
- معارفوند، زهرا، فاطمه زنگنه، و محمد قهرمانی (۱۳۹۶)، «ارزیابی کیفیت زندگی تحصیلی دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی»، *مطالعات اندازگیری و ارزش‌یابی آموزشی*، س، ۷، پیاپی ۱۷، ۵۷-۷۸.

- Capurro, R. (2007), *Knowledge Map of Information Science; Rafael Capurro's Responses to Chaim Zins*, January 18, 2018, Retrieved: <<http://www.capurro.de/zins.html>>.
- Capurro, R. (2009), “Past, Present, and Future of the Concept of Information”, *Triple C*, vol. 7, no. 2, 125-141.
- Chatti, M. A. (2012), “Knowledge Management: A Personal Knowledge Network Perspective”, *Journal of Knowledge Management*, vol. 16, no. 5, 829-844.
- Cheong, R. K. F. and E. Tsui (2012), “The Roles and Values of Personal Knowledge Management: An Exploratory Study”, *VINE*, vol. 40, no. 2, 204-227.
- Fallis, D. (2009), “A Conceptual Analysis of Disinformation”, in: Conference, Chapel Hill, NC, California, USA.
- May, C. (2003), *Editor's Introduction in: Key Thinkers of Information Society*, Christopher May, First Edition, London: Routledge.
- Paulin, D. J. and G. E. Gorman (2011), *Personal Knowledge Management Individual, Organizational and Social Perspectives*, First Edition, London: Routledge.

گفتار در باب اهمیت ترجمه با مرور و نقد یک کتاب: ... (مهدی شفاقی) ۲۵

- Reinmann, G. and M. Eppler (2007), *Wissenswege. Methoden für das Persönliche Wissensmanagement*, Bern: Hogrefe AG Verlag Hans Huber.
- Wilson, T. D. (2002), “The Nonsense of ‘knowledge management’”, *Information Research*, vol. 8, no. 1, no. 144, August 27, 2023, Retrieved from: <<http://InformationR.net/ir/8-1/paper144.html>>.

